

καρίστη ἡ ἄντικρυς διαθήκη εἰς τὸν ἄντικρυς ναὸν ὅπου ἐθάπτη, πολλοὶ παρόντες.

60.

Κωδικέλλος τῆς 25 Φεβρουαρίου 1708. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 7 σ. 2).

† 1708 Φεβρ(ουαρίου) 25. Εἰς χώραν Ζακύνθου, εἰς τὸ σπίτι τοῦ πατρὸν Γιάννη Νίκλου, ὅπου κατοικεῖ ἡ κυρὰ Παρασκευή, χήρα τοῦ π(ο)τ(ἐ) Δημήτρι Κοντόσταβλου, πενθερὰ τοῦ ἄνωθι πατρὸν Γιάννη, εἰς τὴν κοντράδα τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου τοῦ Ἀνδρίτζη, ἀνακραζόμενος ἐγὼ ὁ νοτάριος καὶ οἱ κάτωθεν παρακαλεστοὶ μάρτυρες ἀπὸ τὴν ἄνωθε κυρὰ Παρασκευή, εὗρισκόμενη ἄρρωστη, μὰ ἔχουσα τὸν νοῦν καὶ τὰς φρένας ὑγιεῖς, διὰ νὰ κάμῃ τὸ παρόν της κωδικέλλο νὰ εἶναι ἀντάμα μὲ τὴν διαθήκην της, γεναμένη στὰ ἄτη μου στὰς 21 τοῦ παρόντος, τὴν ὁποίαν κονφερμάρει, ἐρωτήθη ἂν ἀφίνῃ διὰ τὴν ψυχὴν της, σὲ φυλακὲς καὶ σπιτάλε καὶ εἶπε δὲν ἀφίνω. Ἔτι λέγει· ἐξεκαθαρίζω καὶ θέλω μὲ τὸ παρόν, ὅτι ὁ ἐγγονάς μου ὁ Γιάννης τοῦ π(ο)τ(ἐ) Λεούτζη νὰ ἔχῃ μερτικὸ καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸ ξεδούλιο τῆς μισῆς μου βάρκας, ὥστε ὅπου νὰ γίνονται τέσσερα μερτικὰ καὶ ἐτοῦτο ἔπειτα τὲς ἐξόδιες τῆς θανῆς μου ἕως τὸν χρόνον ὅπου θέλει κάμει ὁ ἄνωθεν γαμπρός, ὁ πατρὸν Γιάννης καὶ μὲ τὲς φόρμες καὶ κοντιτζιόνες ὅπου διαλαμβάνει ἡ ἄνωθέν μου διαθήκη εἰς τὰ ἄτη σου. Καὶ οὕτως ἔκαμε τέλος τοῦ παρόντος κωνδικέλλου, θέλοντας νὰ ἔχῃ τὸ στερεὸν, βέβαιον καὶ ἀπαρασάλευτον εἰς τοὺς αἰῶνας ἀντάμα μὲ τὴν διαθήκην της, εἰς μαρτυρίας εὐλαβεστ(άτου) ἱερέα Μάρκου Σκούρτα καὶ σ(ινιὸρ) Γιωργάκη Νομικοῦ.

† μάρκος ἱερεὺς ὁ σκούρτας μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

† γιόργος νομικὸς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε.

[Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου].

Στὲς 15 Μαΐου 1708 ἐπουμπλικαρίστη.

61.

Λιδέλλον τῆς 3 Ἀπριλίου 1709. Νοτάριος Α. Μαυροκέφαλος (βιβλ. 5 σ. 75).

† 1709 Ἀπριλίου 3. Τὴν σήμερον ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον ἐμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρων ἡ κυράττσα Ζωή, θυγάτηρ τοῦ π(ο)τ(ἐ) μ(ισσέ)ρ Ἀναστάσι Ἀβαρνιώτη¹⁾ καὶ χήρα τοῦ π(ο)τ(ἐ) μ(ισσέ)ρ Νικολοῦ Σάλιαρη, ἡ ὁποία δίδει εἰς λιβέλλο περπέτου τοῦ παρόντος καὶ ἐκδεχομένου σ(ινιὸ)ρ Δημήτρι Νίκλου τοῦ π(ο)τ(ἐ) Γιώργου ἓνα ὀσπίτιον μὲ αὐλὴ καὶ ξέπορτο χαμώγει παλαιόν, τοῦ μάρκου ὀρυῖες πέντε ἥμισυ ἰντζίρκα καὶ τοῦ πλάτου ὀρυῖες πέντε ἥμισυ ἰντζίρκα

¹⁾ Οἶκογ. τῆς νήσου ἀπὸ τῆς 16 ἐκατονταετηρίδος.

μὲ ἓνα ληνὸ καὶ λότζα καὶ μία περγουλιὰ σταφιδίτικη, κτισμένο μὲ πέτρες, πλίθες καὶ ἀγκωνάρια καὶ σκεπασμένο μὲ τάβλες, σκόρτζες καὶ κεραμύδια μινάτζια ὅλον ροβῖνα. Πλησιάζει πὲρ Λ. Ἀντώνιος Μπουζιᾶνος¹⁾, Π: Γιάννης Βοζαΐτης, Ο: στράτα καὶ ἀπὸ τὴν Τ: στράτα, φυλαζόμενοι κ.λ.π. καντούνι καὶ ἓνα κομμάτι κῆπον μὲ μία συκιά μεγάλη καρταρολιοῦ ἐνοῦ ἥμισυ ἰντζίρκα, πλέον καὶ ὀλιγώτερο ὅσο εἶναι καὶ εὐρίσκεται, κονφινάρεϊ καὶ αὐτὸ ἀπὸ Λ: Π: Ο: καὶ Τ: ὁ ἄνωθεν Βοζαΐτης, κείμενα τὸ αὐτὸ σπίτι καὶ κῆπος μέσα εἰς τὸ χωρίο τοῦ Ἀγίου Δημητρίου καὶ ἐξεκβίρουν τὲς πάρτες τῶν ἐξοχωτάτων ἰγκβιζιτόρων τοῦ Λεβάντε²⁾, ἡξίωσαν διὰ κριτᾶδες καὶ στιμαδώρους τὸν σ(ινιὸ)ρ Γιάννη Τιέπολο³⁾ καὶ σ(ινιὸ)ρ Μᾶρκο Μπελεφάντε⁴⁾ οἱ ὅποιοι κριταὶ κατὰ τὴν ἐξουσία ὁποῦ στοματικῶς ἔλαβαν ἀπὸ τὰ ἄνωθεν μέρη ἐπῆγαν τὲς ἀπερασμένες ἡμέρες εἰς τὸ ἄνωθεν σπίτι καὶ κῆπος, τὰ εἶδαν, ἐμέτρησαν καὶ τὰ ἡῦραν ὡς ἄνωθεν καὶ κονσιδεράροντάς τα στιμάρουν νὰ ἀξίτζη νὰ δίνη τῆς ἄνωθεν χήρας ὁ ἄνωθεν Νίκλος τὸν κάθε χρόνον αἰωνίως ριάλια δύο καὶ μία λίτρα κεράσια καὶ οὕτως μοῦ ἐρεφερίραν εἰς τὴν συνείδησίν τους καὶ ἀπογράφουν, τὴν ὁποίαν στίμα ἀγροικῶντας τὴν τὰ ἄνωθεν δύο μέρη τὴν ἀτζετάρουν, λαουδάρουν καὶ ἀπρομπάρουν ὡς δικαία, ρεφουδάροντας τὰ αὐτὰ μέρη δακκόρδο τὸ μπενεφίτζιο τῆς δεύτερης καὶ τρίτης στίμας καὶ κάθε ἄλλη πάρτε καὶ νόμον κοντράριον τῆς παρούσης καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας ἐκδύεται καὶ ἀπαλλοτριοῦται ἡ αὐτὴ χήρα ἀπὸ τὸ ἀττουᾶλ καὶ κορποράλ ποσσέσο τῶν ἄνωθεν ὑποστατικῶν καὶ δικαιωμάτων καὶ δίδει τα καὶ παραδίδει τα πρὸς τὸν ἄνωθεν Νίκλο καὶ πρὸς πάντας τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους του νὰ τὰ κάμουν ὡς θέλουν καὶ βούλονται καὶ ὑπόσχεται ἡ αὐτὴ χήρα μὲ τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους τῆς νὰ τὸν μαντενίρη καὶ σοστενάρη τὸ παντοτινὸ καὶ πατζίφικο ποσσέσο καὶ σολλεβάρη ἀπὸ πᾶσα ἐναντιότητα, σπέζα, νιάννα, ἰντερέσσε καὶ μελιοραμέντα, πληρώνοντας περὶ κάθε

¹⁾ Οἶκογ. ἐξ Ἀρτης.

²⁾ Ἡ Βενετία πρὸς ἔλεγχον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὰς κτήσεις τῆς ἀπέστελλε τοὺς Ἐξεταστάς (Inquisitori). Ἐλόπτας ὡς θὰ ἐλέγομεν σήμερον, οἱ ὅποιοι εἶχον τὴν ἀνωτάτην ἐξουσίαν ἐφ' ὅλων ἀνεξαίρετως τῶν ὑπαλλήλων. Οὗτοι ἀποστελλόμενοι εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἠρεύνων ἐκ τοῦ πλησίον τὴν δημοσίαν διαγωγὴν τῶν προβλεπτῶν καὶ παντὸς ὑπαλλήλου. Τῷ 1583 ἀπεστάλησαν ἀπὸ τὴν Βενετίαν οἱ Ἰωάννης Γρίττης καὶ Ἰούλιος Γαρζώνης, οἱ ὅποιοι ἐπισκεφθέντες τὰς νήσους ἐξέδωκαν πλεῖστα διατάγματα ἐπὶ ζητημάτων σχετικῶν μὲ τὴν δικαιοσύνην, ἐμπόριον, βιομηχανίαν, δημοσίαν ὑγείαν κλπ. Βλ. Π. ΧΙΩΤΗ, ἐνθ' ἀν. τόμ. 3 σ. 490. – Κ. ΚΑΙΡΟΦΥΛΑ, ἐνθ' ἀν. σ. 85 κ.ἐξ.

³⁾ Οἶκογ. ἐκ τῶν εὐγενῶν τῆς νήσου Τ. Νικόλαος ἀκμάσας περὶ τὸ 1713 ἐγένετο ἀκαδημαϊκὸς τοῦ Παταβίου.

⁴⁾ Οἶκογ. ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1575. Τοῦ Μπελεφάντε ἡ Ράχι τοπων. εἰς χωρ. Λαγοπόδον 1678.

τὴν σήμερον τὸ ἄνωθεν λιβέλλο τὰ ρεάλια δύο καὶ κεράσια ποντουαλμέντε καὶ ἄβάντι τράττο, διὰ τὴν ὁποίαν κοντριμπουτζιὸν ὁμπλιγάρει ὁ αὐτὸς Νίκλος τὰ καλὰ του καὶ εἰς τὸ παρὸν τῆς ἔδωσε ριάλια δύο, εἶναι πληρωμὴ λιβέλλου, χρόνου ἑνοῦ καὶ μὲ πάττο ἐσπρέσσο ὅτι μετὰ τὸν θάνατόν της νὰ ἔχη ἐξουσία ὁ αὐτὸς Νίκλος νὰ τὸ σφαλκάρῃ εἰς ὅποιον τὰ ἀφήκῃ τὰ αὐτὰ ὑποστατικά ἢ αὐτὴ χήρα. Οὕτως συμφωνησμένος εἰς μαρτυρίας.

† γιάννης ταφτάντας κριτῆς

† μάρκος μπελεφάντες κριτῆς

† ἀντώνις μονοβασιώτης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε μὲ μία ἀποστήλα.

† πέτρος φραντζῆς ¹⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν μὲ μία ἀποστήλα.

62.

Διαθήκη τῆς 3 Μαΐου 1709. Νοτάριος Ἄντ. Μαυροκέφαλος (Βιβλ. 5 σ. 89).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι ἀμήν. 1709 Μαγίου 3, ὥς ὥρα πρώτη τῆς νυκτὸς ἀνακραζόμενος ἐγὼ ὁ νοτάριος μὲ τοὺς ὑπογεγραμμένους μάρτυρας, παρακαλεστοὶ ἀπὸ τὴν κυρὰ Ρόδω, θυγάτηρ τοῦ π(ο)τ(ε) Νικολοῦ Στεριώτη ²⁾ καὶ χήρα τοῦ π(ο)τ(ε) Γιάννη Νίκλου, εἰς τὸ σπίτι ὅπου κατοικεῖ εἰς τὴν σκοντραδά τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τοῦ Γριπάρι διὰ νὰ κάμῃ τὴν παροῦσα της διαθήκη καὶ ὕστερὴ της διόρθωσι, ὄντας ἄρρωστη καὶ κλινήρης μὰ χάριτι Χριστοῦ ἔχει τὸν νοῦν καὶ τὰς φρένας ὑγιεῖς καὶ πρῶτον λέγει: Ἀφίνω κάθε χριστιανοῦ τὴν ἐν Χριστῷ ἀγάπην καὶ τελείαν συγχώρησιν, εἶτα λέγει: Ὅταν μοῦ ἔλθῃ θάνατος, θέλω νὰ μὲ θάψουν εἰς τὴν ἄνωθεν ἐκκλησίᾳ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης εἰς τὸ ταφεῖο τοῦ ἀνδρός μου. Ἐρωτήθη ἂν ἀφίνῃ κανένα πρᾶμα εἰς σκλάβους καὶ ὁσπιτάλε διὰ τὴν ψυχὴν της καὶ εἶπε: οὐχί. Ἐτι λέγει: ἀφίνω τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ παπᾶ Λινάρδου τὸ κασσόνι μου ἀμπεδένιο καὶ ἓνα κομμάτι ἀμπέλι ποὺ ἔχω στὸ σύνορο χωρίου Σκουλικάδου ³⁾· ἔτι ἀφίνω τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ Ζαφείρη μία κασσέλα κάρινη καὶ ἄλλη μία ἀμπεδένια καὶ τὸ πιθάρι καὶ βουτζι καὶ σίγλο ποὺ τοῦ ἐπούλησα μοῦ τὰ ἐπλήρωσε. Ἐτι λέγει: ἀφίνω τῆς ἀδελφῆς μου Ἀναστα-

¹⁾ Οἶκογ. ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἀπαντῶσα τῇ 16 ἑκατοντ. Μέλη ταύτης ἐχρημάτισαν συμβολαιογράφοι ἀπὸ τοῦ 1508 μέχρι τοῦ 1825.

²⁾ Οἶκογ. μαρτυρεῖται τῷ 1518. Τοπων. τοῦ Σ. Καμάρα εἰς περιφέρειαν χωρ. Ἁγίου Δημητρίου καὶ Φαγιᾶ τῷ 1628.

³⁾ Τὸ χωρίον τοῦτο κεῖται ἐπὶ ὑψώματος κάτωθεν τοῦ χωρίου Δράκα. Ἀπαντᾷ τῷ 1505 Ὁ κάτ. Σκουλικαδιώτης. Διὰ τὸν ἐκ τῆς γενικῆς πληθ. τοῦ ὀνόματος τοῦ κτήτορος σχηματισμὸν τῆς ὀνομ. ἐν. τοῦ τοπων. βλ. Δ. Β. ΒΑΓΙΑΚΑΚΟΥ, Συμβολὴ εἰς τὰ περὶ Νίκλων - Νικλιάνων τῆς Μάνης, Ἀθηνᾶ 53 (1949) σ. 191 καὶ Τοπωνύμια εἰς - ἄδος. Αὐτόθι 56 (1952) σ. 9 - 24.

